

[Holstein.]

den Opfattelse, som den ærede Ordfører for Venstre saa klart har gjort sig til Talsmand for her, maa blive fastholdt uden Væklen, saaledes at denne Reform, som slet ikke er nogen Reform, men fra alle Synspunkter et meget beklageligt og fuldkommen tankeløst Tilbageskridt, kan blive forhindret.

Svend Nielsen: Jeg er i alt væsentligt enig med det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen i de Udtalelser, han har fremsat, og navnlig er jeg enig med ham i at beklage den Udtalelse, som fremkom fra det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen om, at disse to Spørgsmaal, Jagtkortene og Brugsret og Jagtret, var at betragte som en Slags Ultimatum fra Socialdemokratiets Side, om disse Spørgsmaal kunde der ikke forhandles. Jeg tror nu alligevel ikke, Socialdemokraterne endnu er stærke nok til at føre igennem Rigsdagen alt, hvad de ønsker; de maa altsaa se at forhandle sig frem med andre Partier, og jeg har nu gjort den Erfaring, at det sjældent fremmer Forhandlingen, naar den ene Part begynder Forhandlingen med at slaa Knytnæven i Bordet for den anden, og det tror jeg heller ikke, det ærede Medlem skulde have gjort. Jeg synes, man skulde have taget lidt roligt paa det, og at vi skulde have prøvet paa at tale os til Rette om dette Jagtlovsforslag, der er jo alligevel adskillige Ting i det, som jeg for min Part kunde ønske at faa fremmet.

Jeg skulde derfor heller ikke have taget Ordet, hvis der ikke af visse Medlemmer var fremsat Udtalelser, som jeg ikke synes bør have Lov at staa uimodsagt, naar Lovforslaget nu antagelig skal forhandles i et Udvalg, nemlig Udtalelserne angaaende Udlægning af Gift. Jeg forstod saa udmærket godt, at de ærede Medlemmer har meget tilovers for Ræven. De ofrede al deres Medlidenhed, havde jeg nær sagt, paa Ræven; jeg kan kun ikke forstaa, at de ikke ogsaa havde nogen Medlidenhed tilovers for de Høns, som Ræven i mange Tilfælde tager. Det varer dog lidt, inden Ræven faar bidt Hønsene ihjel, og hvilken Skræk og Rædsel maa de ikke være i i den Tid, Mikkelløber af Sted med dem, inden de bliver bidt ihjel! Jeg synes ogsaa, at man passende kunde gemme noget af Medlidenheden til Husmoderen, som maa savne Hønsene i Suppegryden. Saaledes som Forholdene er ovre i Jylland, hvor man har de store Hedeplantager, kan man ikke undvære den Tilladelse, som Landbrugsministeren i Øjeblikket kan give til at udlægge Gift for

Rovdyr. Thi hvor man har disse Hedeplantager, der er plantet i de sidste 20—30 Aar, og som i mange Tilfælde ikke er udtyndet endnu, og hvor der næsten ikke drives Jagt, og hvor det i det hele taget er vanskeligt at drive Jagt paa en saadan Maade, at det kan gøre Rævene nogen Skade, kan Rævene blive til overordentlig Ulempe og Plage for Omegnens Beboere, hvis de ikke faar Lov til at formindske Antallet af dem ved Udlægning af Gift. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister, at han holder fast ved den Bestemmelse, at Landbrugsministeriet har Lov til at give Tilladelse til Udlægning af Gift. Den Bestemmelse kan slet ikke undværes, saaledes som Forholdene er i Øjeblikket i Jylland.

Dermed kunde jeg egentlig godt slutte, men jeg vil dog blot sige, at jeg er enig i de Udtalelser, der er blevet fremsat fra flere Sider om, at Jagttiden for Agerhøns og for Harer — det er de to Former af Vildt, jeg har haft Lejlighed til at følge — bør indskrænkes. Jeg ser nok af Lovforslaget, at for Agerhønsenes Vedkommende gaar Jagttiden ikke længere end til 1. November, men jeg tror, at det kun var til Gavn, hvis man indskrænkede den endnu en halv Maaned, nemlig til Midten af Oktober. Ligeledes mener jeg ogsaa, det er rigtigt at indskrænke Jagttiden for Harenes Vedkommende. Det er fuldkommen rigtigt, hvad den ærede Ordfører for det radikale Venstre (Mads Larsen) udtalte, at navnlig i Tilfælde af Snelæg er Haren udsat for en meget ødelæggende Jagt. Jeg tror derfor ogsaa, at Fredningstiden for dette Vildts Vedkommende bør udvides.

Jeg skal ikke fremsætte flere Udtalelser, men skal henholde mig til, hvad Venstres Ordfører har fremsat om Lovforslaget.

Koefoed: Da jeg i alt væsentligt er enig med mit Partis Ordfører (J. C. A. Larsen) i de Udtalelser, han har fremført, skal jeg ikke komme ind paa, hvad der allerede er sagt. Jeg har bedt om Ordet, fordi vi ovre paa Bornholm har ønsket at faa Fredningsbestemmelserne noget skærpet. Men der kan jo ogsaa ad Frivillighedens Vej opnaas en Del, ligeledes ved Velvillie fra Landbrugsministeriets Side. Vi har ovre paa Bornholm ingen Godser, og som Følge deraf spiller Forholdet med Hensyn til Ejendomsret, Brugsret og Jagtret ingen Rolle i denne Henseende, men derimod har vi særlig for Raavildtet Statsskovene og Plantager, som støder op dertil. Til at drive Jagt i disse Plantager har vi Jagtforeninger, som ad Frivillighedens Vej har